

การศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

THE STUDY OF CHINESE NAMING OF CHINESE MAJOR STUDENTS
IN THE FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES,
THAKSIN UNIVERSITYนุชชฎา ฉัตรประเสริฐ^{*1}Nuchada Chatprasert^{*1}^{*1}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา 90000^{*1}Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University, Songkhla 90000^{*}Corresponding author: Chnuchada@tsu.ac.thวันที่รับบทความ 3 มกราคม 2568 วันที่แก้ไขบทความ 19 มิถุนายน 2568 วันที่ตอบรับบทความ 11
สิงหาคม 2568

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1-4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน ดำเนินการวิจัยในรูปแบบงานวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อภาษาจีน วิธีการชื่อภาษาจีน และทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ คือ นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน 3 อันดับแรก คือ เสียงคำไพเราะ การออกเสียงคำง่าย ตัวอักษรที่เขียนง่าย ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

เลือกใช้คำจาก คำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา มากเป็น 3 อันดับแรก มีประเภทรากคำของชื่อภาษาจีน 3 ประเภทแรก คือ คำประสม คำมูล และคำซ้อน ตามลำดับ และใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเหมือนกัน

คำสำคัญ: การตั้งชื่อ ชื่อภาษาจีน นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน

Abstract

This research report presents the study on the Chinese naming of students in the Bachelor of Arts Program in Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University. The research objectives were to study the students' attitudes towards their Chinese naming and examine their structures and naming patterns, categorized according to Chinese and Thai name givers. The samples included 303 first-, second-, third-, and fourth-year students in the academic year 2023. The research was conducted using a survey. Questionnaires were applied to collect the data on the students' Chinese names, their Chinese naming, their Chinese naming methods, and their attitudes towards such naming. These quantitative data were analyzed by using frequency, percentage, and standard deviation. The research findings revealed that the students' satisfactions towards their Chinese naming were at the highest level. The top three important criteria that the students considered when selecting their Chinese names involved melodious sounds of the words, ease of pronunciation, and simplicity of the characters. The Chinese name-givers and the Thai name-givers primarily selected the words from nouns, adjectives, and verbs, ranking them as the top three. The first three types of word formation in the Chinese names were compound words, root words, and reduplicated words, respectively. The most frequent meanings conveyed in the words included gentleness, beauty, and purity.

Keywords: Naming, Chinese Naming, Chinese Major Students

บทนำ

จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีน ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนกลายเป็นประเทศที่มีอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจสูงสุดประเทศหนึ่ง และมีส่วนส่งเสริมต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกอีกด้วย รวมทั้งการแสดงบทบาทในทางการเมืองระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความพร้อมจะเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองของโลกในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ได้ อีก

ทั้งการใช้ยุทธศาสตร์ “ซอฟต์พาวเวอร์” (soft power) เพื่อดึงดูดให้ผู้คนรู้สึกมีส่วนร่วมกับการวัฒนธรรมจีน ภาษาจีนจึงมีบทบาทมากขึ้นในหลากหลายแวดวง ไม่ว่าจะเป็นในด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว การร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน ผู้ที่รู้ภาษาจีนสามารถเพิ่มโอกาสในการทำงาน การสื่อสาร และการเข้าใจถึงวัฒนธรรมจีน ชาวต่างชาติจึงเริ่มหันมาสนใจเรียนภาษาจีนอย่างกว้างขวางมากขึ้น เมื่อชาวต่างชาติเรียนภาษาจีน สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สะท้อนถึงความสนใจในวัฒนธรรมจีนของผู้เรียนคือผู้เรียนมักจะต้องการมีชื่อภาษาจีน จากการศึกษาของ เหมาสีฉวิน และ ฉ่ายลี่หง (Mao Liqun, & Cai Lihong, 2015: 68-77) หม่าอี้เทียน (Ma Yitian, 2018) หวังอันฉี (Wang Anqi, 2019) พบว่านักศึกษาชาวต่างชาติเห็นความจำเป็นของการมีชื่อภาษาจีน ที่จะทำให้การสื่อสารและการใช้ชีวิตประจำวันมีความสะดวกมากขึ้น การมีชื่อภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาตินอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการของอาจารย์ผู้สอนชาวจีน หรือเพื่อสะดวกต่อการเรียกขานในการดำเนินชีวิตประจำวันในกรณีที่ผู้เรียนศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าสู่สภาพแวดล้อมในบรรยากาศแบบจีน ช่วยเสริมสร้างความตระหนักในการเรียนรู้ภาษาจีนแก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมจีน และการแลกเปลี่ยนกันทางวัฒนธรรมอีกด้วย นอกจากนี้ กระบวนการตั้งชื่อภาษาจีนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายแฝงของตัวอักษรจีนและเข้าใจประเพณีวัฒนธรรมจีนในด้านการให้ความสำคัญต่อการตั้งชื่อของชาวจีน หากเป็นการตั้งชื่อภาษาจีนให้กับลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลก็ยังเป็นสัญลักษณ์การแสดงออกถึงความเป็นลูกหลานเชื้อสายจีนที่ยังคงอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมจีนอีกด้วย ตามที่ ศิริรัตน์ กิตติจารุจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชื่อภาษาจีนที่มีต่อตัวผู้สอนว่า ชื่อภาษาจีนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียกขานให้แก่อาจารย์เจ้าของภาษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ทางภาษาและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม คุณค่าต่อตัวผู้เรียน ชื่อภาษาจีนคือส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอักษรจีน และเสริมสร้างความมั่นใจ ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังเปรียบเสมือนใบเบิกทางให้เกิดการยอมรับในการเข้าสู่สังคมจีน ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวผู้เรียนในสังคมการศึกษาและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน ในอนาคต แต่การตั้งชื่อภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาติจะมีลักษณะรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างจากการตั้งชื่อภาษาจีนของคนจีน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน และรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสะท้อนลักษณะภาษาที่ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยทางด้านภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์

1 เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตรศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2 เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non-probability sampling) ประเภทการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) คือ นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคือแหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ ชื่อภาษาจีนของนิสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน และตอนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน ซึ่งที่ประยุกต์จากงานวิจัยของ ศิริรัตน์ กิตติจารุขจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 85-87) และงานวิจัยของ วิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39)

การยื่นเสนอขอรับพิจารณาจริยธรรมการวินัยในคน

ดำเนินการยื่นเสนอขอรับพิจารณาจริยธรรมการวินัยในคนต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้รับเอกสารรับรองโครงการวิจัย COA No.TSU 2023_272 REC No.0685 วันที่รับรอง 3 มกราคม 2567

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง การตั้งชื่อภาษาจีนและทัศนคติที่มีต่อชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1- 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ที่มาของการตั้งชื่อแซ่ภาษาจีน ความหมายของชื่อภาษาจีน ผู้ที่ตั้งชื่อภาษาจีนให้ วิธีการเลือกแซ่ภาษาจีน และวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และการพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือระดับ 5 มากที่สุด ระดับ 4 มากระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 2 น้อย ระดับ 1 น้อยที่สุด วิเคราะห์

ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย และวิเคราะห์รูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย โดยวิเคราะห์ในประเด็นส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์ ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ ลักษณะการสร้างคำของชื่อและความหมายของชื่อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ตามวิธีการศึกษาจากงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 85-182) แล้วนำเสนอในรูปตาราง และการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละวิธีการตั้งชื่อภาษาจีนของของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (n=303)

วิธีตั้งชื่อภาษาจีน*	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งตามความหมายของชื่อจริงภาษาไทย	29	9.20
ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทย	18	5.70
ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น	9	2.90
ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น	6	1.90
ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง	54	17.20
ตั้งขึ้นมาใหม่	55	17.50
ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง	5	1.60
ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ	2	0.60
หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม	17	5.40
อื่น ๆ	18	5.70
ไม่ทราบ เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล	101	32.20
รวม	314	100.00

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 1 นิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน มีวิธีตั้งชื่อภาษาจีนตามลำดับ คือ นิสิตส่วนมากไม่ทราบวิธีตั้งชื่อภาษาจีน เนื่องจากผู้ที่ตั้งชื่อไม่ได้อธิบายเหตุผล จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 ลำดับที่ 2 คือ ตั้งขึ้นมาใหม่ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ลำดับที่ 3 คือ ตั้งตามบุคลิกหรือลักษณะเด่นของตนเอง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ลำดับที่ 4 คือ ตั้งตามความหมายของ

ชื่อจริงภาษาไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 ลำดับที่ 5 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อจริงภาษาไทย และอื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ลำดับที่ 6 คือ หาจากหนังสือการตั้งชื่อภาษาจีนหรือพจนานุกรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ลำดับที่ 7 คือ ตั้งตามความหมายของชื่อเล่น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ลำดับที่ 8 คือ ตั้งตามเสียงอ่านของชื่อเล่น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ลำดับที่ 9 คือ ตั้งตามชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และลำดับที่ 10 คือ ตั้งตามชื่อตัวละครที่ชื่นชอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณา ในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน	$\bar{X}$	SD	ระดับทัศนคติ
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย	2.57	1.33	ปานกลาง
ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย	2.56	1.32	ปานกลาง
ความหมายดี	4.17	0.94	มาก
เสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย	2.32	1.31	ปานกลาง
เสียงคำไพเราะ	4.30	0.72	มากที่สุด
ความสอดคล้องกับเพศ	4.14	0.97	มาก
การออกเสียงง่าย	4.24	0.87	มากที่สุด
ตัวอักษรที่เขียนง่าย	4.18	0.95	มาก
ความรู้สึกคุ้นเคย	4.09	0.91	มาก
จำนวนพยางค์ 2 พยางค์	3.03	1.48	ปานกลาง
จำนวนพยางค์ 3 พยางค์	3.85	1.32	มาก
ความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเอง	4.58	0.73	มากที่สุด
รวม	3.67	0.50	มาก

ตารางที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อ พบว่า นิสิตมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต เรียงตามลำดับ ดังนี้ นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อภาษาจีนของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน เรียงลำดับตามระดับความคิดเห็น เงื่อนไขสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด อันดับแรกคือเสียงคำไพเราะ มีค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมาการออกเสียงคำง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.24 เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ ตัวอักษรที่เขียนง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.18 ความหมายดี มีค่าเฉลี่ย 4.17 ความสอดคล้องกับเพศ มีค่าเฉลี่ย 4.14 ความรู้สึกคุ้นเคย มีค่าเฉลี่ย 4.09 ชื่อมีจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 ตามลำดับ เงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ชื่อจำนวนพยางค์ 2 พยางค์ มีค่าเฉลี่ย 3.03 ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.57 ความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.56 และเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาจีน ที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือเสียงตรงหรือใกล้เคียงชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 2.32 อยู่ในลำดับสุดท้าย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย การศึกษาส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์

ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบชื่อ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาเป็น ชื่อ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 54 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.14

ชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบเป็นชื่อ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากที่สุด จำนวน 119 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 88.15 รองลงมาเป็นชื่อ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มีจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.10 และพบชื่อ 2 พยางค์ (ไม่ปรากฏแซ่ ชื่อ 2 พยางค์) จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.75

ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) รองลงมาคือ ตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) เหมือนกัน แต่สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มากกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย

การศึกษาส่วนประกอบของชื่อ ด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ

พบว่ามีชนิดของคำ 6 ชนิด ปรากฏในชื่อภาษาจีนของนิสิต ได้แก่ คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบท

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 151 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.68 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 62 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.06 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 14

คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.28 คำสรรพนาม คำบอกจำนวน และคำบุพบทพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.66

ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำที่ไม่ซ้ำกันทั้งหมด 147 คำ คำที่พบมากที่สุด คือ คำนาม พบ 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คำคุณศัพท์ พบ 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 39.46 อันดับ 3 คือ คำกริยา พบ 16 คำ ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.88 และคำบอกจำนวน พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.68 ไม่พบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำนามมากที่สุด รองลงมาคือ คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา เหมือนกัน แต่ผู้ตั้งชื่อชาวไทยไม่มีการใช้คำสรรพนามและคำบุพบท

รูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ มีรูปแบบส่วนประกอบของการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบพบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.85 และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.26 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.88 รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” แต่ละรูปแบบพบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.60

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ จากรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อ 16 รูปแบบ พบรูปแบบส่วนประกอบ 11 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” พบ 34 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.19 รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” พบ 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52 อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” พบ 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.78 ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา”

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตั้งชื่อภาษาจีนที่เป็นรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” เป็นรูปแบบมากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ผู้ตั้งชื่อชาวจีนมีรูปแบบส่วนประกอบการตั้งชื่อภาษาจีนที่หลากหลายกว่าการตั้งชื่อภาษาจีนจากผู้ตั้งชื่อชาวไทย

ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนของนิสิต

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 86 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 57 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.92 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.33 และ คำซ้ำ จำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.55

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ ลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนที่พบมากที่สุด คือ คำประสม จำนวน 99 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ คำมูล จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.63 และ คำซ้ำ จำนวน 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.93

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ประเภทคำประสมมากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.63 และอันดับสุดท้าย คำซ้ำ เหมือนกัน

ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 150 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.68 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด จำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 10 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย ความประพฤติดี มีคุณธรรม มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.66

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบการเลือกใช้คำ 147 คำ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.28 รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์ภาพภาพ ธรรมชาติ จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.49 อันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส จำนวน 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 9 คำที่มีความหมาย เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้ และคำที่มีความหมาย จำนวน ปริมาณ ขนาด มีจำนวนน้อยที่สุด รายการละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.33

สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก แต่จะมีความแตกต่างกันในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3

อภิปรายและสรุปผล

วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตรู้สึกพึงพอใจในระดับมากที่สุดกับชื่อภาษาจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยของเงื่อนไขสำคัญที่นิสิตให้ความสำคัญในการพิจารณาเลือกใช้ชื่อภาษาจีน คือเสียงคำไพเราะ รองลงมาคือการออกเสียงคำง่าย ตัวอักษรที่เขียนง่าย ความหมายดี ความสอดคล้องกับเพศ ความรู้สึกคุ้นเคย ชื่อมีจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ ชื่อจำนวนพยางค์ 2 พยางค์

มีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงในภาษาไทย มีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับนามสกุลในภาษาไทย และมีเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อหรือนามสกุลในภาษาไทย อยู่ในลำดับสุดท้าย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ หลงเสี่ยววี่ (Long Xiaoyu, 2019: 23) ศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทยศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นักศึกษาชาวไทยต้องการชื่อที่มีเสียงอ่านไพเราะ เป็นอันดับแรก และให้ความสำคัญต่อเสียงอ่านของชื่อภาษาจีนใกล้เคียงกับเสียงอ่านของชื่อภาษาไทย เป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณารายด้าน นิสิตให้ความสำคัญด้านเสียงคำไพเราะอยู่ในระดับมากที่สุด มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยของวิไล ธรรมวาจา (2559: 28-39) ได้วิจัยเรื่อง ทศนคติของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชื่อภาษาไทย พบว่าเงื่อนไขสำคัญที่สุดที่นักศึกษาชาวจีนพิจารณาในการเลือกใช้ชื่อภาษาไทยด้านเสียงคำไพเราะ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่านิสิตจึงต้องการได้ชื่อที่มีเสียงไพเราะ ออกเสียงง่าย และเขียนง่าย ความหมายของชื่อมีความหมายที่ดี ไม่จำเป็นต้องมีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย และไม่จำเป็นต้องออกเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับชื่อจริงหรือนามสกุลในภาษาไทย

วัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิต หลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยจำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า

ส่วนประกอบของชื่อด้านจำนวนพยางค์

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย จะนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) รองลงมาคือ ตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 190) จำนวนพยางค์ของชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิงที่พบมากคือ การตั้งชื่อในลักษณะ แซ่ 1 พยางค์กับชื่อ 2 พยางค์ รวมเป็น 3 พยางค์ รองลงมาเป็นการการตั้งชื่อในลักษณะ แซ่ 1 พยางค์กับชื่อ 1 พยางค์ รวมเป็น 2 พยางค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของโจวซือหง (Zhou Shihong, 2015: 18-19) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย ณ มหาวิทยาลัยกวางสี และสอดคล้องกับงานวิจัย จู้อ้าวเสวี่ (Zhu Aoxue, 2019: 36) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน พบชื่อภาษาจีนแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 2 พยางค์) มากกว่าชื่อแบบ 2 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) ซึ่งผลการศึกษาแล้วสอดคล้องกับการตั้งชื่อของชาวจีนส่วนใหญ่ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีชื่อแซ่รูปแบบส่วนใหญ่เป็น แซ่หนึ่งตัวอักษรตามด้วยชื่อสองตัวอักษร

สังเกตว่า ผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) มากกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย อาจเป็นเพราะมีช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ชาวจีนนิยมตั้งชื่อแบบ 2 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์และชื่อ 1 พยางค์) จากรายงาน “ชื่อแซ่ของประชากรทั้งประเทศ ประจำปีค.ศ. 2020 ” 《二〇二〇年全国姓名报告》 อธิบายว่า เพราะผู้ตั้งชื่อต้องการตั้งชื่อที่เรียบง่ายและจดจำง่าย

นับตั้งแต่ปี 1960-1990 อัตราจำนวนผู้ที่มีชื่อ 2 พยางค์เพิ่มจำนวนอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ตั้งชื่อชาวจีนนิยมตั้งชื่อภาษาจีนแบบ 2 พยางค์ให้แก่บุตรด้วย ในขณะที่ผู้ตั้งชื่อชาวไทยยังคงนิยมตั้งชื่อแบบ 3 พยางค์(แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์)

ส่วนประกอบของชื่อด้านชนิดคำและรูปแบบส่วนประกอบ

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้ คำนาม มากที่สุด รองลงมา คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา และพบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำนาม มากที่สุด รองลงมา คำคุณศัพท์ และอันดับ 3 คือ คำกริยา แต่ไม่พบการใช้คำสรรพนาม และคำบุพบท ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้ชนิดของคำได้หลากหลายกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย แต่สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย เลือกใช้คำจาก คำนาม มากที่สุด รองลงมาคือ คำคุณศัพท์ และคำกริยา มากเป็น 3 อันดับแรกเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จู้อวเสวี่ (Zhu Aoxue, 2019: 29- 30) ศึกษาชื่อภาษาจีนของนักศึกษาต่างชาติ

พบชนิดคำที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือคำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยา

ผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้ คำนาม ในการตั้งชื่อมากที่สุด เพราะคำนามในภาษาจีนเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ พืช สิ่งของ เวลา สถานที่ สภาพ อาการ ลักษณะ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม คำนามจึงครอบคลุมประเภทความหมายของชื่อที่กำหนดในงานวิจัย 19 ประเภทความหมาย ยกเว้นเพียง ความหมายประเภท บอกเป้าหมาย

ส่วนประกอบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อภาษาจีน ผู้ตั้งชื่อชาวจีนใช้รูปแบบส่วนประกอบของคำ 16 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบที่พบมากที่สุดจำนวนเท่ากัน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบ “คำนาม” และรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” รองลงมาคือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์” และยังพบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำนาม” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” ผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้รูปแบบส่วนประกอบของชื่อ 11 รูปแบบ รูปแบบที่พบมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” รองลงมาคือ รูปแบบ “คำนาม+คำนาม” อันดับ 3 คือ รูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำนาม” แต่ไม่พบรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำสรรพนาม” “คำกริยา” “คำกริยา+คำกริยา” “คำบอกจำนวน+คำคุณศัพท์” และ “คำบุพบท+คำกริยา” สังเกตได้ว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนจะมีการใช้รูปแบบส่วนประกอบของชื่อที่หลากหลายกว่าผู้ตั้งชื่อชาวไทย แต่ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ตั้งชื่อในรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” มากที่สุดเหมือนกัน คำคุณศัพท์เป็นคำที่ใช้เพื่อแสดงคุณสมบัติ ลักษณะ บุคลิกภาพ สี สถานะ ระดับ ขอบเขตของบุคคลหรือสิ่งของ เช่น ความสวยงาม ความเข้มแข็ง กล้าหาญ ความเจริญ ความสำเร็จ ความสิริมงคล ความสุข ความสงบ ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ลักษณะ บุคลิกภาพ ที่ผู้ตั้งชื่อหรือเจ้าของชื่อปรารถนา จึงนำคำเหล่านี้มาตั้งชื่อในรูปแบบ “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์”

ลักษณะการสร้างคำของชื่อ

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีน พบลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน อันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทย พบลักษณะการสร้างคำของชื่อภาษาจีนประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน อันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ

สังเกตว่าผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ใช้การสร้างคำของชื่อภาษาจีน ประเภทคำประสม มากที่สุด รองลงมา คือ คำมูล อันดับ 3 คือ คำซ้อน และอันดับสุดท้าย คำซ้ำ เหมือนกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 138) พบว่าของคนจีนเพศชายมีลักษณะการสร้างคำแบบ คำประสม คำมูล คำซ้อน และคำซ้ำ ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 84) พบว่า ชื่อภาษาจีนของนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนเรศวร มีกลวิธีการสร้างชื่อที่นิยมใช้มากที่สุด คือ การประสมคำ กลวิธีการสร้างชื่อที่พบน้อยที่สุด คือ การซ้ำเสียง

คำประสม คือคำที่เกิดจากการประกอบคำมูล เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ ผู้ตั้งชื่อจึงมีอิสระในการเลือกคำมาประสม ได้เป็นคำนามเฉพาะสำหรับเรียกชื่อคน วิธีการสร้างคำแบบคำประสม จึงพบมากที่สุดในการตั้งชื่อภาษาจีน

ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อ

ความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย พบว่า จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวจีนทั้งหมด 168 ชื่อ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส และอันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย ความรู้ ความสามารถ ความฉลาด

จากชื่อภาษาจีนที่มีผู้ตั้งชื่อเป็นชาวไทยทั้งหมด 135 ชื่อ พบ คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่มีความหมาย ภูมิศาสตร์สภาพทางธรรมชาติ และอันดับ 3 คือ คำที่มีความหมาย แสง สี เสียง กลิ่น รส

ทั้งผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทยใช้คำที่มีความหมาย ความอ่อนโยน ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ ศิริรัตน์ กิตติจารุจร, ตรีศุล เกษร และ ศุภกร ทาพิมพ์ (2565: 78-90) พบว่า ชื่อภาษาจีนของนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนเรศวร มีคำที่มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบมากที่สุด ด้วยเหตุผลเดียวกัน คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จึงพบคำที่มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์จำนวนมากที่สุด ผลการวิจัยของ ฟาง ฟาง (2554: 182) พบว่าชื่อของคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ และงานวิจัยของ โจวซือหง (Zhou Shihong, 2015:

29) พบว่านักศึกษาหญิงชาวไทย ส่วนใหญ่จะมีชื่อที่มีความหมาย ความสวยงาม ซึ่งสะท้อนค่านิยมในสังคมที่มีต่อผู้หญิงเป็นไปในแนวทางที่เกี่ยวกับความงามเป็นอันดับแรก

การตั้งชื่อภาษาจีนให้กับผู้ที่เรียนภาษาจีน เป็นอีกวิธีที่สร้างความน่าสนใจให้นิสิตได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนได้มากยิ่งขึ้น และสามารถนำมาเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนได้อีกด้วย ผู้ตั้งชื่อภาษาจีนนอกจากจะตั้งชื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเจ้าของชื่อแล้ว ผู้ตั้งชื่อภาษาจีนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตั้งชื่อที่เป็นชาวไทย ควรทำความเข้าใจวัฒนธรรมและวิธีการตั้งชื่อภาษาจีน และตั้งชื่อภาษาจีนให้นิสิตได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมการตั้งชื่อของชาวจีน ตั้งชื่อได้สมบูรณ์ตามโครงสร้างของชื่อภาษาจีน คือ แซ่ + ชื่อ และต้องระมัดระวังไม่ตั้งชื่อที่มีคำพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายเชิงลบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ไม่เลือกใช้ตัวอักษรที่ยากเกินไป ตัวอักษรที่ถูกใช้น้อยหรือไม่มีการใช้แล้วในปัจจุบัน พยายามหลีกเลี่ยงชื่อหรือตัวอักษรที่มีอัตราการใช้สูง หลีกเลี่ยงการตั้งชื่อซ้ำกับบุคคลสำคัญหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงของจีน เลือกใช้ตัวอักษรภาษาจีนที่เขียนง่าย อ่านง่าย หรือเหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาจีนของเจ้าของชื่อ เพื่อให้จดจำและออกเสียงได้ง่าย ชื่อภาษาจีนจะกลายเป็นสัญลักษณ์ใหม่แทนตัวเจ้าของชื่อ เปรียบเสมือนใบเบิกทางที่จะก่อให้เกิดการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเจ้าของชื่อได้เข้าสู่สังคมสังคมที่เกี่ยวข้องกับชาวจีน และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเจ้าของชื่อตลอดจนผู้ที่ตั้งชื่อให้ มีความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลและแนวทางในการตั้งชื่อภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนภาษาจีน การทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมที่สะท้อนจากการตั้งชื่อภาษาจีนของผู้ตั้งชื่อชาวจีนและผู้ตั้งชื่อชาวไทย หรือศึกษารูปแบบชื่อภาษาจีนของผู้เรียนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้มาจากงานวิจัยเรื่อง การศึกษาการตั้งชื่อภาษาจีนของนิสิตหลักสูตร ศศ.บ.ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งได้รับทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่การกิจสนับสนุนการวิจัยและบริการวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการวิจัย รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และขอขอบคุณนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ฟาง ฟาง. (2554). การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน:การศึกษาเปรียบเทียบ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย). กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รายงาน “ชื่อแซ่ของประชากรทั้งประเทศ ประจำปีค.ศ. 2020 ” (二〇二〇年全国姓名报告). (2564). สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2567, จาก https://www.gov.cn/xinwen/2021-02/08/content_5585906.htm
- วิไล ธรรมวาจา. (2559). ทักษะการออกเสียงของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชื่อภาษาไทย. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 11(22), 28-39.
- ศิริรัตน์ กิตติจารุจร, ตรีศุล เกสร และ ศุภกร ทาพิมพ์. (2565). ลักษณะภาษาและคุณค่าในชื่อภาษาจีนของนิสิตไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 15(1), 78-90.
- Long, Xiaoyu. (2019). **A study on Chinese names of Thai Chinese learners from a cross-cultural Perspective.** (Master's dissertation). Chongqing: Chongqing University. (In Chinese)
- Mao, Liqun, & Cai, Lihong. (2015). A study on Chinese character use in international students' Chinese names: A case study of Zhejiang Normal University. **Applied Linguistics and Literature**, (4), 68–77. (In Chinese)
- Ma, Yitian. (2018). **A study on Chinese names of international students: A case study of Hebei University.** (Master's dissertation). Baoding: Hebei University. (In Chinese)
- Wang, Anqi. (2019). **A survey of Chinese names among international students and suggestions for naming optimization** (Master's dissertation). Xi'an: Northwest University. (In Chinese)
- Zhou, Shihong. (2015). **Research the Chinese Name of Thai Students.** (Master dissertation). Nanning: Guangxi University. (In Chinese)

Zhu, Aoxue. (2019). **Research on the Chinese names of foreign students in China.**
(Master dissertation). Hangzhou: Zhejiang University of Science & Technology.
(In Chinese)